ANUL VI.— No. 1462 EDIŢIA A DOUA JOI 11 MARTIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In **Bucureşti** la casa Administraţiei
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an in ţară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din **Străinĕtate,** direct la administraţie şi **la toate oficiele de publicitate.**
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Bucureştĭ, 10 Martie 1893

ERA CINSTEI!

Par'că vĕd şi astăzĭ pe D. L. Catargiu, rumĕn la faţă, nervos, respunzênd D-luĭ C. C. Dobrescu, care îl interpelase asupra hoţiilor de la Galaţĭ, bazat la fie-care afirmaţiune pe constatările anchetei oficiale. Şeful partiduluĭ conservator asigura Camera şi ţara că administraţia sa e un monument de anchete,—şi că dacă D-sa nu s'ar simţi în stare *să împace pe toată lumea (!)* şi să observe onesta administraţie a banilor publicĭ, n'ar rĕmânea un moment la putere numaĭ pentru cele două-treĭ miĭ de leĭ ce-ĭ primeşte pe lună, ci s'ar retrage la Golăşeĭ, unde ar avea de reŭ de bine să mănânce o bucată de mămăliguţă.

Toată tirada primuluĭ ministru, cu mămăliguţa în coadă, nu era în realitate de cât muşamaua sub care s'aŭ acoperit şi aŭ rĕmas nepedepsite hoţiile din Brăila, exproprierile scandaloase de la Piteştĭ-Curtea-de-Argeş, Bacăŭ, etc., după cum aŭ rĕmas nepedepsite asasinatele oficiale din poliţia oraşuluĭ Dorohoiŭ, din Romanaţĭ, din Cuzlăŭ şi de la Teioasa,—după cum vor rĕmânea nepedepsite furturile şi destrăbalarea descoperite în administraţia avereĭ caseĭ Sf. Spiridon din Iaşĭ.

Şi doar' la Sf. Spiridon din Iaşĭ s'aŭ descoperit lucrurĭ grave, care nu sunt numaĭ nişte pure neglijenţe, cum se credea la început, ci abuzurĭ, călcărĭ de lege şi hoţiĭ în toată forma.

Aşa, donaţiunĭ care s'aŭ făcut caseĭ Sf. Spiridon pentru anume destinaţiunĭ şi decĭ sub anume condiţiunĭ, aŭ fost trecute ca simple veniturĭ pentru echilibrarea budgetuluĭ. Un caz: I. D. Gr. Leon a lăsat condiţional o donaţiune de 260.000 de leĭ; donaţiunea a fost trecută ca venit în bugetul anuluĭ 1891—1892, din care cauză familia Leon va face proces Epitropieĭ.

Apoĭ s'aŭ cheltuit sume de sute de miĭ de leĭ pentru construcţiĭ la Iaşĭ şi Slănic, *fără licitaţie*, cum cere legea comptabilităţeĭ.

Ce e maĭ grav însă, guvernul liberal aprobase în 1887 nişte planurĭ şi devizurĭ premiate de Epitropie pentru construirea nouluĭ otel de la băile Slănic şi Camerele aŭ votat creditele necesare, încuviinţând pe Epitropie să le contracteze. Când vine D. Holban în fruntea Epitropieĭ, contractează împrumutul, *înlătură planurile pentru care el era votat, şi începe a construi cum îĭ place şi cum îĭ vine D-sale la îndemână.* Cum rĕmâne acum cu aceste construcţiĭ, în care, după cât ni se spune, a intrat deja apă şi a pătruns umezeală? Sunt ele şi rĕmân construcţiĭ particulare ale D-luĭ Holban? Saŭ dacă D-sa încearcă a le trece Epitopieĭ, fi-va dat în judecată, pentru a se lămuri cu ce drept a înlăturat nişte planurĭ definitive, aprobate de minister şi de consiliul technic superior? Fi-va dat D-sa în judecată pentru a se lămuri cu ce drept a cheltuit creditul votat pentru efectuarea acelor planurĭ, făcênd fără învoirea nimĕruĭ, construcţiĭ după placul şi fantazia D-sale?

Conservatoriĭ chiar sunt scandalizaţĭ de chipul cum averea caseĭ Sf. Spiridon a fost administrată sub epitropia D-luĭ Holban şi aŭ cerut primuluĭ ministru destituirea şi darea D-sale în judecată.

Stăruinţe zădarnice, credem noĭ.

Dacă afacerea va veni înaintea Camereĭ, cu prilejul discuţieĭ budgetelor de pildă, D. L. Catargiu se va ridica de la locul sĕŭ, ne va spune ceva despre monumentul sĕŭ de anchete, ne va ameninţa iarăşĭ că se retrage la Golăşeĭ, ca să mănânce mămăliguţă,—şi majoritatea va trece la ordinea zileĭ.

Nu de geaba trăim sub era cinsteĭ!

Ioan N. Roman

TELEGRAME

WINDSOR, 9 Martie. — Regina Prinţul şi prinţesa de Battenberg aŭ plecat ierĭ la Florenţa prin Portsmuth şi Cherburg.

LONDRA, 9 Martie. — Guvernul a declarat la Camera Comunelor că D. Palmer a fost autorizat să facă conversiunea împrumutuluĭ vamal, dintre carĭ 4 milioane şi treĭ sferturĭ n'aŭ fost încă plătite, în împrumut de 4 şi jumĕtate la sută.

ST.-PETERSBURG, 9 Martie. — Principalele băncĭ vor urca scomptul la 6 la sută.

ROMA, 9 Martie.—Azĭ noapte o bombă a izbucnit la intrarea palatuluĭ marchizuluĭ Sachetti, maestru al ceremoniilor Papeĭ; s'aŭ sfărâmat o mulţime de geamurĭ.

O altă bombă a fost găsită în scara uneĭ case din strada Quatro Fontane. Ea a fost confiscată înainte de a face explozie.

INSTANTANEE

D. conte Goluchowsky

Sunt azĭ şase anĭ, de când reprezentantul M. S. Apostolice a remis Regeluĭ Carol scrisorile sale de acreditare.

Tinĕrul diplomat sosea între noĭ cu o reputaţie a sa, făcută de un articol din *Figaro*. Ziarul parizian nu'l cruţa de loc şi descria pe secretarul de ambasadă ridicat la rangul de ministru plenipotenţiar la Bucureştĭ ca pe unul dintre bulevardiştiĭ carĭ se îngrijesc maĭ mult de a face zgomot, de cât de a avea un renume de distincţiune elegantă, câştigat pe bună dreptate.

Pecetea cu care fu însemnat atuncĭ contele Agenor—acesta e numele sĕŭ de botez—i-a rĕmas şi pare azĭ prea adînc săpată în tablele cronicel contimporane, pentru ca să existe primejdia că ar putea dispare din gura publiculuĭ.

D. conte Goluchowsky ne a sosit blond, cu ochĭ albaştrĭ, cu obrajiĭ înfloriţĭ. Şase anĭ aŭ fost de ajuns pentru a întinde umbre de amurg pe faţa sa şi a scoate la iveală destinul uneĭ fiinţe, care nu va avea nevoe nicĭ de un Plutarc, nicĭ de un Vapereau, pentru a fi povestită.

Zăpada care s'a ingrămădit pe barbetele blonde ale diplomatuluĭ austro-ungur n'a schimbat întru nimic târcoalele personagiuluĭ nostru împrejurul damelor. D. Goluchowsky e un fluture din şcoala contemplativă şi care nu aduce nicĭ o pată de imoralitate — trebue s'o recunoaştem—contractuluĭ care'l uneşte cu cea maĭ fermecătoare dintre femeĭ.

In Franţa, ţara tuturor naivităţilor, contele Agenor era *polonez* şi se juca cu sentimentalismul francez, tot-d'auna ataşat de această naţionalitate exotică. Iĭ plăcea atuncĭ să evoce chimera uneĭ alianţe austro-franceze. Maĭ târziŭ, în România, în cercurile în care se jură numaĭ în numele tripleĭ alianţe, el se arată austriac îndârjit, exaltând până la cerurĭ această hidră cu treĭ capete, paznică mult maĭ neadormită a siguranţeĭ tronurilor, de cât a prosperităţeĭ popoarelor.

Prietenos cu ceĭ marĭ, mândru cu ceĭ micĭ, ministrul austro-ungur n'a cunoscut nicĭ odată mijlocile. Bate peste burtă pe uniĭ, calcă pe picioarele altora, fără nicĭ o grijă de clasa mijlocie, pe care acest nobil galiţian se face că n'o cunoaşte.

Semne particulare: Vorbeşte ca de nişte prietenĭ personalĭ de toţĭ prinţiĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin vinzătorĭ aĭ tronurilor lor, pe carĭ Germania ni-ĭ trimete. Dacă s'ar lua cine-va după contele Agenor, ar crede că el este *frate de cruce* cu toţĭ.

Grigri

Puşca germană

Cu ocaziunea dicuţiuneĭ în Reichstag a budgetuluĭ ministeruluĭ de resbel s'a întîmplat un incident foarte important. Deputatul Ahlwardt vorbind de armamentul german a spus că puştile Löwe sunt cele maĭ proaste puştĭ şi a acuzat pe inventator de trădator.

Acuzaţiunea această a stîrnit o mare gălăgie în Reichstag, iar preşedintele a fost nevoit să cheme la ordine pe orator.

Mizeria de la C. F. R.

Multele accidente, care aproape zilnic se întâmplă pe căile ferate, nu provin de cât din prea multa muncă, aproape supraumană, la care este supus personalul inferior. Aceştĭ oamenĭ, avênd un salariŭ, care nu le permite a trăi de cât în condiţiunĭ foarte mizerabile, sunt departe de a avea un fizic care să reziste uneĭ asemenea muncĭ. Cât timp administraţia C. F. R. nu se va gândi de a spori acest personal, de a'l plăti bine, creându-ĭ o poziţie sigură, aceste nenorocirĭ şi accidente nu vor înceta. Să nu crează că restrângênd numĕrul lor, plătindu-ĭ foarte prost, îşĭ va mări veniturile. De altfel, economia produsă prin aceste fapte nesocotite, este înapoiată cu vêrf şi îndesat, prin enormele stricăciunĭ ce le cauzează aceste accidente.

Ca să ne dăm seamă până la ce punct extrem administraţia C. F. R. împinge această economie (?) vom face descrierea groaznică, dar foarte adevĕrată, a poziţieĭ personaluluĭ inferior. Vom începe cu frênarul.

Frênarul este cel maĭ inferior slujbaş, din tot personalul serviciuluĭ mişcăriĭ, dar tot odată şi cel supus la munca cea maĭ neumană ce şi-o poate închipui cine-va! Fiind foarte puţinĭ la numĕr, se vĕd trenurĭ lungĭ de marfă, de câte 50—60 vagoane, care n'aŭ ca personal de cât 2 — 3 frênarĭ şi un şef de tren, care şi acela în multe cazurĭ este tot un frênar. Aceste trenurĭ parcurg distanţe marĭ, sute de chilometre, fără ca acest personal să fie schimbat. *Şi se ştie că trenurile de marfă merg cu o iuţeală mult maĭ mică de cât trenurile accelerate şi de persoane, din cauza multuluĭ „bruto" ce 'l aŭ încărcat. Afară d'asta, maĭ la toate staţiunile, aceste trenurĭ se opresc timp îndelungat, fie că încarcă mărfurĭ saŭ fac manevră în staţie. Se vĕd în toate zilele trenurĭ de marfă, întârziate cu 2—3 ore peste termenul fixat. Eĭ bine, la această muncă neîntreruptă frênarul este nelipsit; aşa că, după un serviciŭ chinuitor de 15—16 ore, ajunge acasă istovit de puterĭ, pentru ca odihnindu-se câte-va ore, să înceapă a doua zi aceeaşĭ muncă.*

Consecinţele acestuĭ tratament barbar se pot vedea în toate zilele, căcĭ 10 °/₀ din aceştĭ nenorociţĭ cad victime accidentelor, fie prin ciocnirĭ, fie că, fiind prea obosiţĭ, adorm şi cad de pe frênă. Iar în cazul când aŭ scăpat d'aceste hopurĭ, apoĭ munca din cale afară, excesivă, 'ĭ duce curênd în mormênt.

Dar, în schimb, să vedem cum ştie Onor. Direcţiune a C. F. R. şi în genere toate organele administrative ale acesteĭ instituţiunĭ, să rĕsplătească serviciile acestor oamenĭ! Sunt eĭ plătiţĭ bine? Aŭ eĭ vr'o siguranţă de slujba lor? Saŭ când îşĭ rup o mână orĭ un picior, se gândeşte această administraţiune să îngrijască de eĭ măcar în timpul boaleĭ? Nimic din toate acestea.

Un frênar este plătit cu 2 leĭ pe zi. Se scade din aceştia 10 banĭ, reţinere de 5 °/₀ a pretinseĭ case de ajutor, va trebui să primească în mână 1 leŭ şi 90 banĭ. Să dăm atenţiune că va trebui să primească 1 leŭ şi 90 banĭ, dar nu că 'ĭ primeşte! Şi iată pentru ce: Dacă s'a îmbolnăvit fără de veste, aşa că n'a putut să vestească imediat pe superiorĭĭ sĕĭ, saŭ din întâmplare a scăpat trenul, inspecţia respectivă nu se mulţumeşte numaĭ a 'ĭ şterge ziua din lista de plată, dar îĭ dă şi o amendă ce de regulă nu e maĭ mică de 5 leĭ! Adică 7 leĭ pentru o singură absenţă!!! *Poate foarte bine acest nefericit funcţionar să 'şĭ justifice absenţa, arătând că a fost bolnav, saŭ să se prezinte la serviciŭ întârziind d'abia o oră, nimic nu i se ţine în seamă. Amenzile aŭ ajuns o adevĕrată calamitate pentru aceştĭ funcţionarĭ. Ele se aplică pe o scară întinsă şi putem zice cu siguranţă,* că nu este slujbaş care să nu fie frustat, cu cel puţin *20°/₀* pe lună, *prin această percepere maĭ mult ca ilegală. N'ajung atâtea belele pe capul lor, maĭ trebue să maĭ vie încă una: reţinerele. Direcţiunea căilor ferate merge aşa de departe cu această spoliaţiune, în cât s'a vĕzut că pentru nişte serbărĭ zadarnice, ce nu priveaŭ nicĭ de cum pe aceştĭ funcţionarĭ, acele făcute cu sosirea prinţuluĭ Ferdinand şi a soţieĭ Sale în ţară, aceştĭ nefericiţĭ aŭ trebuit să contribuească şi eĭ cu câte 2 leĭ!*

Trecem la o altă cestiune,—aceia d'a vedea în ce mod ingrat şi infam tot-d'odată, se daŭ aceştĭ funcţionarĭ afară,—fără a se ţine în seamă numĕrul anilor serviţĭ şi infirmităţile dobândite în acest serviciŭ. S'a putut ceti, în coloanele acestuĭ ziar (din 18 Ianuarie 1893) cum un macagiŭ, din staţia Buzeŭ, care a servit 21 de anĭ în căile ferate, rĕmas infirm în urma unuĭ accident nenorocit, fu aruncat pe drumurĭ, în toiul ierneĭ,—pentru un motiv cu totul ridicul. Nu de mult, astă toamnă, o circulară a inspecţiĭ de mişcare din Buzeŭ, punea pe 6 din aceştĭ nenorociţĭ pe drumurĭ. Motivul? Ne maĭ fiind trebuinţă de dînşiĭ (?!) In scurt interval după asta, altă circulară maĭ zvârlea câţi-va pe drumurĭ, tot pentru acelaşĭ motiv. Pe când ziarele independente daŭ alarma, opiniunea publică se revoltă în contra munceĭ barbare la care sunt supuşĭ aceştĭ funcţionarĭ,—din cauza numĕruluĭ lor prea restrâns,—Onor. Direcţiune a C. F. R. găseşte cu cale că sunt prea mulţĭ... De alt-fel face o economie care îĭ ese prin piele,—căcĭ pe când ia c'o mână, dă cu amândouă.

Personalul căilor ferate este divizat în 2 părţĭ: definitiv şi provizoriŭ. Acest din urmă compune $^{3}/_{4}$ din totalitate. In personalul provisoriŭ nu figurează numaĭ frânarĭ, macagiĭ şi asistenţiĭ lor,—dar chiar impiegaţiĭ, telegrafiştiĭ, etc. După cum vedem oamenĭ deştepţĭ, cu oareşĭ care cultură,— şi carĭ îndeplinesc rolurĭ destul de importante. Toţĭ aceştia sunt plătiţĭ cu ziua, *şi numaĭ acele zile sunt plătite, în care aŭ fost prezenţĭ la slujbă,—iar dacă din nefericire eştĭ bolnav,—fie c'această boală ţi-a provenit din exces de muncă, saŭ în urma unuĭ accident,—atuncĭ nu eştĭ plătit!!*

Să vedem acum, ce poziţie le este creată când aceştĭ slujbaşĭ devin infirmĭ? Se bucură eĭ de vr'un ajutor în asemenea cazurĭ? Nimic. Şi atuncĭ trebue să muncească ca să-şĭ câştige pâinea de toate zilele. Se vĕd mulţĭ din eĭ, cărora accidentele le aŭ rupt câte o mână, saŭ un picior,—şi cu toate astea sunt întrebuinţaţĭ ca paznicĭ de noapte. Iar dacă sunt aşa de infirmĭ, în cât nu pot fi întrebuinţaţĭ la nimic,—atuncĭ devin cerşetorĭ.

Aceasta este trista situaţiune creată acestor slujbaşĭ. Sleiţĭ de puterĭ din cauza munceĭ excesive şi a traiuluĭ mizerabil, desnădăjduiţĭ de viitor, gândindu-se la poziţia lor nesigură,—sunt departe de a putea corespunde scopuluĭ. Cu această ocaziune, amintim onor. Direcţiuneĭ a C. F. R că pe timpul când nişte societăţĭ Austriace aveaŭ în exploatare aceste căĭ, acest personal era cu mult maĭ bine tratat de cât în timpurile actuale. Cu destulă durere vedem dar, cum o instituţiune a Statuluĭ devine maĭ exploatătoare de cât nişte societăţĭ străine care, cu toate că n'aveaŭ alt scop de cât inavuţiurea, eraŭ maĭ umane în actele şi legile lor. Să sperăm însă că această stare de lucrurĭ nu va avea durată lungă. Actuala administraţie a C. F. R, nefiind de cât un putregaiŭ,—va cădea; şi numaĭ atuncĭ această instituţiune va înceta de a maĭ fi privită ca un loc de groază şi de supliciŭ.

Argus.

Scrisoare din Franţa

In momentul când veţĭ primi această scrisoare, veţĭ fi aflat, este probabil, prin telegraf, sfîrşitul procesuluĭ Panama. Care va fi acest sfîrşit? Care vor fi osîndirile saŭ achitările pronunţate?

Este netrebuincios de a face despre aceasta o profeţie, care s'ar putea găsi în desacord cu respunsurile juraţilor. Cu toate aceste, este permis a crede că teoriele D-luĭ de Lesseps şi altor conrupătorĭ vor avea soarta care li se cuvine şi că avocatul Barboux a întrebuinţat în zadar fineţele sale. Da! e fin, avocatul Barboux! El este chiar foarte fin!

Ar fi fost destul de mulţumit dacă ar fi putut, cu apărarea clienţilor luĭ, de la carĭ el câştigă baniĭ conştiincios, să dea câte-va loviturĭ bune Republiceĭ. Din nenorocire pentru el, a fost atât de fin, că s'a încurcat singur în mrejele în care încercase să arunce pe uniĭ şi pe alţiĭ.

Trebuie să fi uitat istoria într'un mod serios pentru a-şĭ închipui că se poate ucide Republica cu ast-fel de săbiĭ de lemn şi puştĭ de paie atât de uşoare.

Nu, Domnilor! încă nu v'a sosit vremea! *Marianne* este maĭ vioaie ca nicĭ odată şi puteţĭ, dacă voiţĭ, fabrica contra eĭ alte arme.

Mica lor intrigă era cu toate acestea bine ţesută.

Republica fiind femee, eĭ şi-aŭ închipuit că o vor putea resturna printr'o femee şi D-na Cottu, *Jeanne d'Arc* a timpurilor de faţă, a fost însărcinată de a scăpa pe Regele şi cavaleriĭ luĭ fidelĭ.

Vaĭ! totul este perdut, chiar onoarea!

Destul ni s'a repetat că D-niĭ aristocraţĭ eraŭ singurĭ dezpozitarĭ aĭ onoareĭ franceze şi că nimenĭ maĭ mult de cât eĭ şi chiar atât ca eĭ, n'a avut respectul femeeĭ. Asta era bună de povestit în epoca în care nu se autorizaŭ de cât ediţiunele *ad usum Delphini.* Dar pentru noĭ, carĭ cunoaştem istoria ţĕreĭ noastre, pentru noĭ carĭ nu am considera ca o onoare pe bastarziĭ făcuţĭ de un Rege saŭ un prinţ surorilor noastre saŭ femeilor noastre, pentru noĭ carĭ nu ne-am face un titlu de glorie de a fi purtat armele contra Patrieĭ noastre, noĭ ne facem de datoriele omeneştĭ o ideie cu totul alt-fel, maĭ înaltă şi maĭ generoasă.

Şi trebue să mărturisesc că nu la această idee rĕspunde depoziţiunea D-neĭ Cottu înaintea juraţilor. Este evident că ea n'a fost în toată această afacere de cât un instrument în mâinele avocatuluĭ; dar ea a probat prin atitudinea sa, că a fost destul de deşteaptă pentru a fi înţeles bine rolul pe care fusese pusă să 'l joace.

Avocatul Barboux neliniştit de osîndirea clienţilor sĕĭ la tribunalul corecţional şi pentru a atinge maĭ bine pe magistraţiĭ Republiceĭ, carĭ aŭ pronunţat această osândire, n'a găsit nimic maĭ bun de cât să atace Republica însăşĭ.

Pentru a ajunge la scopul sĕŭ, el a voit să nimicească pe uniĭ din oameniĭ carĭ aŭ ocupat înalte funcţiunĭ guvernamentale. Loviturile sale cele d'întêiŭ aŭ fost date, după indicaţiunile D-luĭ de Lesseps, care voeşte să ne facă să 'l luăm drept o victimă, D-lor Floquet, de Freycinet şi alţiĭ. Dacă noĭ 'l condamnăm din punctul de vedere curat republican, pentru că cunoscênd un şantagiŭ, n'aŭ pus în urmărire pe autorĭ, suntem totuşĭ siliţĭ a recunoaşte că onoarea lor rĕmâne perfect neatinsă şi că nicĭ un ban din enormele sume delapidate la compania de Panama, n'aŭ intrat în buzunările lor.

Avocatul Barboux a înţeles bine că şi-a greşit efectul. Cu sentimentul curat de cavaler francez, al căruĭ monopol, cum se pare, îl aŭ apărătoriĭ tronuluĭ şi aĭ altaruluĭ, el n'a pregetat de a se sluji de o femee pentru a ajunge la resultatul dorit. El a impins pe D-na Cottu în luptă; să nu se plângă dar dacă ea primeşte loviturĭ. Ea a primit deja şi în unanimitate presa republicană a calificat cum s'a cuvenit, cursa în care D-na Cottu a voit a face să cadă D-niĭ Soinoury şi Nicole. Aŭ fost de ajuns revelaţiunele luĭ Goliard şi sincerile declaraţiunĭ ale D-luĭ Bourgeois înaintea curţeĭ şi a Camereĭ, pentru a nimici acest nămol de minciunĭ.

Astăzĭ, toată lumea este luminată asupra acestuĭ complot care a mişcat Europa întreagă în 48 de oare. A fost într'adevĕr, o mare nedibăcie de a se lega de D. Burgeois, a căruĭ onoare este inatacabilă. Numele seŭ singur a ajuns pentru a dovedi de care parte a fost adevĕrul şi în aplausele tutulor adevĕraţilor republicanĭ D. Bourgeois şi-a reluat portofoliul justiţieĭ. Poate că el n'a pus în cercetările crimelor şi maĭ ales a criminalilor din Panama toată vigoarea trebuincioasă, dar, totuşĭ noĭ suntem asiguraţĭ, că atât cât va face parte, el şi unul saŭ douĭ alţiĭ, din acest minister, dreapta nu va câştiga teren.

Raymond

INCIDENTUL DIN ZIUA DE Sf. FILIP

LA BUCUREŞTI IN 1846

V

La începutul anuluĭ 1845, constatăm o oareşĭ-care schimbare în atitudinea D-luĭ Billecoq faţă cu Domnul Ţĕriĭ-Româneştĭ. Orĭ-care să fie pricina care i-a ar căta să o atribuim,—fie temere de a fi mers prea departe, fie observaţiunĭ trimise poate de ministru, fie că schimbarea de tactică isvorea dintr'un interes personal,—faptul este că D. agent se arată într'o zi de tot vesel că „Prinţul *a spus pe faţă în vileag*, cât era de ferecit guvernul sĕŭ că avea a trata în toate materiile consulare cu principiĭ aşa de netede, aşa de binevoitoare ca cele ce prezidă la toate afacerile cancelarieĭ (franceze) 1"; altă dată că Prinţul se ocupă de adevĕratele interese ale oraşuluĭ şi chiar de a-l face maĭ sănătos 2)." Vorbeşte de lucrările ce se fac; merge chiar pân'a crede că Alteţa Sa are gândul tăruit „de a arăta învĕţătorilor sĕĭ neajunsurile educaţiuneĭ ce i-a fost dată", adică acela de a se mîntui de pretinsul jug al D. D-lor Daşkoff şi Titoff. „De altmintrelĭ", scrie D. agent, „e chiar singura nădejde ce rĕmâne unora din ceĭ ce l'aŭ înălţat la tron, acea că vrea, rămas patriot, ca un armăsar care-şĭ

1) D. Billecoq către D. Guizot, 1845 (Archivele Ministeruluĭ afacerilor streine, Paris).

2) D. Billecoq către D. Guizot, scrisoarea din 24 Februarie 1845. (Arhivele Ministeruluĭ afacerilor streine, Paris).

simte lăturile strivite de călăreţul care-l insultă, îl răneşte, 'şi ia, în furia sa, un ast-fel de avînt, prin ast-fel de tărîmurĭ, în cât acel care-l călăreşte să piară poate şi dînsul, dar să iasă în sfîrşit d'acolo un mare învĕţămînt care să scape Ţara a căreĭ fericere i este încredinţată 1)." Bănuim oare-şĭ cum că D. Consul n'a recunoscut patriotismul Prinţuluĭ de cât în această împrejurare, în dorinţa-ĭ de sigur de a vîrî această frază, care-ĭ încânta urechia.

Nu că D. Billecoq nu scrie în mod plăcut; departe de noĭ această gândire. Am fi maĭ mult de părere că, de l'a lăsat D. Guizot în postul sĕŭ de la Bucureştĭ, cu toată încrederea foarte mărginită ce căta să aibă într'însul, din ziua în care-l povăţuea „să nu asculte prea mult de o pornire poate prea mare de a se convinge de ceea-ce se potrivea maĭ bine cu nuanţa propriilor sale ideĭ saŭ simţiminte personale"—e că corespondenţa D-sale 2) făcea pe filosof să petreacă şi să-şĭ uite de muncă. Şi într'adevĕr, cum să rĕmâĭ serios, când citeştĭ această zugrăvire a situaţiuneĭ politice a Ţĕriĭ Româneştĭ, în luna Maiŭ 1845?

„In această stare a lucrurilor, ceĭ maĭ mulţĭ din mariĭ boerĭ vin că mĕ vază, îmĭ arată mersul repede al faptelor, îmĭ vorbesc de durerile lor, îmĭ destăinuesc desnădejdea lor;—toţĭ aceştĭ oamenĭ sunt tocmaĭ ceĭ carĭ aŭ grăbit căderea Prinţuluĭ Ghica;—.... Dar bun creştin pe cât şi functionar plin de conştiinţă, îĭ primesc cu bunătate, îĭ îmbărbătez să aibă răbdare, îĭ poftesc să-şi pue tot zelul lor de îmbunătăţire în a se îndrepta pe eĭ înşi-şĭ. şi fie care din eĭ, o ştiŭ, pleacă aducênd în sine omagiŭ acesteĭ atitudinĭ politice care, rece şi liniştită, în zilele lor de vijelie ca şi în cele în care sunt răpiţĭ de îmbătare, însuflă încă cuvinte care să-ĭ mîngîe în durerile lor şi să le înfrîne avînturile lor de reacţiune. Şi, isbiţĭ de această stăruitoare lealitate a reprezentaţiuneĭ franceze, eĭ nu ştiŭ ce să admire maĭ mult, ţara care impune asemenea principiurĭ, saŭ principiurile ce fac din Franţa prima naţiune din lume".

Ce păcat că această conştiinţă a funcţionaruluĭ nu o găsim de cât subt condeiul luĭ!

De altmintrelĭ, acest stil plin de imaginĭ care reaminteşte versurile luĭ Molière:

Ce style figuré dont on fait vanité
Sort du bon caractère et de la vérité;
(Acest stil plin de figurĭ, din care uniĭ îşĭ fac o fală zadarnică,—păşeşte în contra caracteruluĭ celuĭ bun ca şi a adevĕruluĭ).

aceste fraze rătunzite care înfaşoră cu cumpătare, fără a le pune însă sub obroc, laudele ce D. consul îşĭ dă însu-şĭ, n'aŭ de scop numaĭ să încinte pe ministru, ci maĭ ales să pregătească pe E. S. să înţeleagă ţinta scrisoriĭ din 30 Iunie. In această corespondenţă, D. Billecoq deplînge starea de lucrurĭ ce fiinţează, şi rĕspunderea, o aruncă pe „D. Daşkoff, care", zice D-sa, „are două greutăţĭ şi două mĕsurĭ, şi care a primit de la guvernul sĕŭ, în maĭ puţin de cincĭ anĭ, până la zece saŭ dou-sprezece distincţiunĭ,—decoraţiunĭ, demnitaţĭ, gratificaţiunĭ saŭ rĕsplăţĭ deosebite.—Toţĭ agenţiĭ steinĭ carĭ l'aŭ ajutat în această politică aŭ primit cu grămada asemenea probe de recunoştinţă saŭ de dărnicie din partea guvernuluĭ lor".

Va voi D. Guizot să înţeleagă cuvintele D-luĭ consul? Nu. Adevĕrul despre atitunea D-sale politică, despre relaţiunile D-sale cu oameniĭ opoziţiuniĭ, despre conspiraţiunea-ĭ ascunsă în contra Domnitoruluĭ, aŭ încetat de a fi o taină pentru Cabinetul francez. In luna Martie 1846, D. Billecoq este rechiemat şi înlocuit prin D. Nion.

Isbit pe neaşteptate, D. Billecoq rĕspunde ministruluĭ că a primit depeşa prin care E. S. îĭ „fece onoarea de a-l vesti, că, pe a sa propunere, regele a pus capăt misiuneĭ sale; că nădăjdueşte că spiritul înalt al E. S. îĭ va da dreptate de care se crede vrednic", şi sfîrşeşte prin aceste cuvinte: „Indrăsnesc dar să vĕ cer pentru mine, Domnule Ministru, după douĕ-zecĭ şi cincĭ de anĭ de serviciurĭ bune şi conştiincioase".

Această scrisoare, aşa de liniştită prin forma-ĭ, nu lasă să fie bănuit autoru-ĭ c'ar avea vr'un gând ascuns. Dar n'ar cunoaşte bine pe D. consul cine ar crede că este în cugetu-ĭ de a se retrage cu demnitate. Rechiemarea-ĭ,—care nu-ĭ altceva de cât o disgraţia,—şi smerirea înfrîngeriĭ sale într'o campanie pe care o duce cu îndrăsneală de la 1842, aŭ deslănţuit într'însul un viscol de mâniĭ! Aşĭ rĕsbuna, şi a-şĭ şscunde retragerea cu prilejul unuĭ scandal, iată ceea-ce vrea. Şi cum îĭ trebue un prilej, îĭ dă însu-şĭ naştere, în ziua chiar a Sf. Filip, sĕrbătoarea M. S. Regeluĭ Franţeĭ.

La 1-ŭ Maie 1846, urmând uzurile în vecĭ păstrate în asemenea împrejurare, secretarul de Stat al Ministeruluĭ afacerilor streine, marele postelnic Emanoil Baleanu, merse la consulatul Franţiĭ spre a felicita pe D. consul general, în numele Domnitoruluĭ.

Care nu fu uimirea mareluĭ postelnic când întorcêndu-se acasă, primi, de la D. gerant al consulatuluĭ Franţiĭ, o scrisoare prin care aceasta se plîngea de o *„insultă mare făptuită în contra persoaneĭ Majestăţiĭ Sale, prin lipsa de prezinţă la consulat a miniştrilor, în ziua Sf. Filip"*.

1) D. Billecoq către D. Guizot, scrisoarea din 2 Septembrie 1845. (No. 157, No. 163. Arhivele Ministeruluĭ afacerilor streine, Paris).

2) D. Billecoq către D. Guizot, scrisoare din 27 Maie 1845, n. 152, n. 596. (Arhivele ministeruluĭ afacerilor străine, Paris).

In zadar, chiar în aceiaşĭ zi, i rĕspunse D. Băleanu că se înşela *că vizita nu era nicĭ de cum obligatorie după regulamentele româneştĭ, că era un lucru de simplă politeţă; că de altmintrelea colegiĭ sĕĭ se aflaŭ bolnavĭ, saŭ lipseaŭ din pricina sĕrbătorilor Paştelor*; în zadar îĭ reaminti că *„singura vizită neapărată fusese făcută în numele Domnitoruluĭ în mod solemn."* D. Billeccoq rĕmase surd la orĭ ce lămurire. Işĭ hotărîse planul; păşi cu răceală la a luĭ executare. Prin urmare, rupse orĭ ce relaţiune cu guvernul românesc şi-şĭ dete jos stindardul.

Temerea de a pune pe urmaşul sĕŭ într'o grea poziţiune, de a crea guvernuluĭ Regeluĭ o situaţiune falşe în ziua în care silit lumina se va fi făcut asupra pretinseĭ insulte făptuite în contra Majestăţeĭ Sale, nu opri un moment pe D. Billecoq în desevîrşirea vinovateĭ sale fapte.

După ce a arătat D-luĭ Guizot împrejurarea din ziua Sîntuluĭ Filip, neţ nând, pe cât putu, nicĭ o seamă de adevĕr, după ce a învinuit pe Domn de a fi redevenit iarăşĭ *„iute, absolut"* [1]), de când îl privise ca disgraţiat, îşĭ ceru paşaportul şi părăsi Bucureştiĭ. Interesele consulatuluĭ şi ale supuşilor francezĭ fusese puse supt ocrotirea consuluĭ general englez, D. Colquhoun, nu maĭ puţin vrăjmaş al Prinţuluĭ Bibescu de cât prietenul sĕŭ Billecoq, din ziua în care mîna feti celeĭ marĭ mare a Alteţeĭ sale i fusese refuzată.

Graba însă a D-luĭ Billecoq de a părăsi Bucureştiĭ îşĭ avea raţiunea sa: scopu-ĭ era de a întâlni pe D. de Nion, de a-ĭ robi cugetarea, de a-ĭ înfăţişa situaţiunea şi caracterul Prinţuluĭ în modul cel maĭ puţin priincios, de a-l întoarce de la ideea de a merge la Bucureştĭ, şi de a nu părăsi partida de cât după ce va fi încurcat situaţiunea.

Acest plan fu cât p'aci să isbutească: vasul ce aducea pe D. de Nion întîlni, lângă Vidin, pe acel ce ducea pe predecesorul sĕŭ; ş'acolo, în acele câte-va minute de convorbire ce D. de Nion avu cu D. Billecoq, consulul cel noŭ fu cu vioiciune poftit să meargă la Galaţĭ, iar nu la Bucureştĭ. „Dar", povesteşte D. de Nion, dînd D-luĭ Guizot seamă de îndoelile sale, „mi s'a părut că guvernul Regeluĭ avea, maĭ mult de cât orĭ când, în asemenea împrejurărĭ, nevoe de a avea la Bucureştĭ un agent pătruns de instrucţiunile sale cele maĭ din urmă, nesupus nicĭ unuĭ interes, nicĭ uneĭ preocupărĭ personale, în stare în sfîrşit de a-l face să cunoască fără sminteală starea lucrurilor cea adevĕrată, şi să 'nlesnească, prin faptul însu-şĭ al prezenţiĭ sale, sfîrşirea uneĭ supărăcioase neînţelegerĭ 2)." Şi noul consul general „se stabili provizoriŭ în Bucureştĭ, fără de altmintrelĭ a schimba ceva în ordinea de lucrurĭ ce fiinţa."

Această purtare, care priimi aprobarea E. S. ambasadoruluĭ Franţiĭ la Constantinopol, face cea maĭ mare cinste tactuluĭ şi devotamentuluĭ acestuĭ diplomat.

Aflîndu-se încă subt înrîurirea povestilor D-luĭ Billeccoq, „D. de Nion crede că purtarea guvernuluĭ românesc a fost *ne-cumpănită şi de învinuit* în ce priveşte pe Maiestatea Sa." Dar, om de bun simţ, deplînge că „acest act de mare necuviinţă,"—face aluziune la pretinsa insultă,—„să nu fi lăsat D-luĭ Billeccoq alt ceva de făcut de cât trimiterea noteĭ sale la secretarul de Stat şi ruperea pe loc a relaţiunilor diplomatice." El se 'ntreabă, fiind de tot neştiutor de complotul urzit de fostul consul, *„dacă viitoarea sosire a urmaşuluĭ sĕŭ nu-ĭ dădea cel puţin un prilej pentru a amâna o discuţiune atât de gravă, lăsând'o pe seama unuĭ agent noŭ, pe care nicĭ o prejudecare, nicĭ vr'o particulară ţinere de minte de rĕŭ, nu-l puteaŭ îngriji nicĭ atinge* 3)?

Faptul totuşĭ este că situaţiunea se încurcă: D. Baron de Bourqueney neputînd crede că D. Billeccoq ar fi preschimbat.

[1]) D. Billeccoq către D. Guizot, 2 Maĭ 1846, No. 170, No. 172 (Arhivele Ministeruluĭ afacerilor streine, Paris.)

2) D. de Nion către D. Guizot, scrisoarea din 15 Maĭ 1846, No. 1, No. 80.

3) D. de Nion către D. Guizot, 24 Maĭ 1846.

INFORMAŢIUNI

Atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra romanuluĭ:

Mizerie Regală

de

Robert Scheffer

fostul secretar al Regineĭ pe care vom începe a'l publica în foiţa ziaruluĭ nostru la pag. IV-a de Lunĭ 15 Martie curent.

Secţiunea II-a a Camereĭ a respins aseară, după o vie discuţie, creditul de un milion de leĭ cerut de guvern pentru restaurarea palatuluĭ regal de la Cotrocenĭ, precum şi creditul de 700 miĭ de leĭ pentru cumpărarea unuĭ palat în Iaşĭ prinţuluĭ Ferdinand.

Cele l'alte secţiunĭ aŭ primit proiectul de credit.

După apanagiĭ, după dotaţiunea de 300 miĭ de leĭ pe an, etc., ţara e chemată să maĭ dea aproape două milioane pentru palaturile dinastieĭ.

Vom reveni.

Din comuna Obârşia, plasa Balta, jud. Romanaţĭ, ni se scrie că preotul Oprea Bucşenescu ţine locul a treĭ preoţĭ şi a unuĭ învĕţător, bine înţeles, nefăcĕnd bine nicĭ una din aceste slujbe.

Afară de asta, numitul preot ţine şi o cârciumă la care a adus fete din Transilvania, pentru uzul cuvioşilor seĭ clienţĭ.

Am dori să ştim ce părere are D. Take Ionescu şi S. S. Mitropolitul despre aceste afacerĭ.

Demisiunea D-luĭ Aslan, prefect al judeţuluĭ Suceava, a fost primită.

Sunt douĭ aspiranţĭ pentru postul de prefect al Suceveĭ: D-niĭ deputaţĭ Dem. Zarifopol şi Măcărescu.

Cele maĭ multe şanse de a fi numit le are D. Dem. Zarifopol.

Marele proces Blumenfeld se va judeca la 5 Aprilie înaintea Curţiĭ de Apel.

Diseară se va întruni consiliul de miniştri.

In acest consiliŭ guvernul va hotărî ca Adunarea să ţină şi şedinţe de noapte pentru a se termina discuţiunea budgetuluĭ. Dacă şedinţele de noapte nu vor accelera votarea budgetuluĭ, atuncĭ guvernul va cere o douĕ-sprezacime din budgetul actual.

Curator al avereĭ rĕmasă după defunctul coloneĭ E. Alcaz, a fost numit D. Nicu Gane.

Tribunalul de Iaşĭ, în urma reclamaţiuneĭ moştenitorilor, a ridicat D-luĭ Măcărescu, deputat junimist, însărcinarea de curator al avereĭ luĭ Alcaz.

D. Esarcu, fost ministru plenipotenţiar al ţăreĭ la Roma, se va întoarce în primele zile ale sĕptĕmâneĭ viitoare în Capitală.

Mult aşteptata mişcare în magistratură se va face pe ziua de 1 Aprilie, când maĭ mulţĭ magistraţĭ vechĭ vor fi invitaţĭ să-şĭ reguleze drepturile la pensie.

A apărut de sub presă I-a fascioară din tomul III al Mareluĭ dicţionar al limbeĭ române de D. B. P. Haşdĕŭ. Afară de studiul introductiv despre *Genealogia popoarelor balcanice*; acest volum coprinde toate cuvintele de la *B* până la *Ban* inclusiv. Monografiele cele maĭ importante sunt: *B, Ba, Baba-Novac, Babă, Babele, Bacău, Bade, Bag, Boie, Baier, Bulă, Balmoş, Balş, Ban.*

Amintim lectorilor noştri, amatorĭ de bună muzică, că în astă seară Mercurĭ, în sala palatuluĭ Ateneuluĭ, va avea loc concertul D-luĭ Ernest Narice, care va începe la 8 jum. oare.

Duminică 14 Martie corent, se va reprezenta la Teatrul Dacia, de societatea Lyrică Română, *Călătoria în China*, operă comică în 3 acte de Labiche şi Delacour, muzica de F. Bazin.

Se prezice un mare succes aceşteĭ operete atât prin frumuseţea muziceĭ cât şi prin îngrijirea cu care se montează. Toată trupa va juca în această operetă, în care va debuta *un noŭ tenor de forţă, D. Mihail Tănăsescu.*

Costumele şi decorurile vor fi nuoi. Actul al treilea se petrece pe fregata Fulminanta.

Erĭ a venit înaintea Curţeĭ cu juraţĭ procesul de calomnie intentat ziarelor *Lupta* şi *Adevĕrul* de către preotul Leahu din Iaşĭ în contra căruia poporeniĭ ieşenĭ aŭ adresat ministeruluĭ de interne un denunţ prin care arătaŭ că acest preot, în calitate de epitrop al bisericeĭ Banul din Iaşĭ a sfeterisit suma de 100,000 leĭ.

Curtea era presidată de D. G. Economu, iar fotoliul ministeruluĭ public era ocupat de către junele procuror Crăsnaru, care s'a distins printr'un rechizitoriŭ destul de necuviincios la adresa preseĭ spunând că adesea oară presa nu merită respectul ce i-se dă.

Din partea ziarelor s'aŭ presintat D-niĭ Al. Lefteriu şi Al. Ionescu, asistaţĭ de D-niĭ avocaţĭ G. Panu, Em. Culoglu şi F. Gesticone.

Apărarea, arĕtând numele autorilor denunţuluĭ, în urma căruia aŭ apărut notiţele la adresa preotuluĭ Leahu, a ridicat incidentul că procesul nu se maĭ poate judeca de vreme ce procesul trebue intentat autorilor denunţuluĭ adresat ministeruluĭ de interne.

Curtea, în unire cu concluziunile inteligentuluĭ procuror, a respins incidentul.

Inculpaţiĭ s'aŭ retras din desbaterea procesuluĭ, iar juraţiĭ aŭ pronunţat, *în lipsă*, verdictul de achitare, dând ast-fel o bună lecţiune atât preşedinteluĭ cât şi juneluĭ procuror care credea că găsise momentul de a-şĭ afirma talentul sĕŭ oratoric şi a-şĭ rĕzbuna pe *infama* presă.

La pronunţarea verdictuluĭ publicul a strigat: *Trăiască juraţiĭ!*

Se zice că D. procuror Crăsnaru va fi numit şef inspector al biourorilor de servitorĭ. Numirea ar fi din cele maĭ potrivite.

Al XI *Congres al corpuluĭ didactic* se va ţine la Galaţĭ, în zilele de 22 23 şi 24 Martie, în care se va discuta: *metodul de predare al ştiinţelor naturale în învĕţămîntul primar.*

Inscrierile se fac la D. secretar *C. C. Dobrescu*, profesor la liceul St. Sava, strada Scaune, 47.

Direcţia regală a căilor ferate a acordat o reducere de 50 % din tarif la ducere şi întoarcere.

ŞTIRI TELEGRAFICE

PARIS, 9 Martie. — Comisiunea de anchetă a ascultat pe D. Loubet în privinţa mĕsurilor luate pentru arestarea luĭ Arton. D. Loubet a afirmat ca toate mĕsurile aŭ fost luate, dar n'a voit să dea detaliĭ şi de a arĕta persoanele întrebuinţate pentru cercetărĭ.

CATULLE MENDES

NARCISA

I

Era o mare întristare în tot regatul pentru că fica regeluĭ era cât pe ce să moară de foame. Ce! de foame? o princesă? Oare nu existaŭ destule cirezĭ prin păşunĭ, destul vînat prin pădurĭ, legume în câmpurĭ, fructe în grădinĭ? Oare nu eraŭ la curtea regală destuĭ bucătarĭ în bucătărie? Ce catastrofă se întâmplase? Cum se putea face ca o atât de nobilă şi bogată persoană, să n'aibă ceea ce chiar rare orĭ lipseşte şi celuĭ maĭ sărac ţăran în coliba sa, ceşetoruluĭ în bordeiul seŭ,—un codru de pâne?

Eĭ! dacă ar fi voit atâta pâne cât ar fi dorit, prăjiturile cele maĭ dulcĭ, în fine lucrurile cele maĭ gustoase din lume; ar fi fost de ajuns să facă numaĭ un semn, pentru ca să-ĭ se pue pe masă, înaintea eĭ cărnurile cele maĭ bune, vînaturile cele maĭ delicate, peştiĭ ceĭ maĭ proaspeţĭ, etc. etc. Dar această principesă nu putea să mănânce aceste felurĭ de mâncărĭ cu care se susţin bărbaţiĭ şi femeele; nu, pentru că ursitoarele, încă de când ea era în leagăn, o blestemaseră să se nutrească numaĭ şi numaĭ din florĭ de curênd înbobocite, saŭ din fluturĭ care-şĭ găsesc hrana din sucul lor cel dulce. Dar, de vre-o douĕ sĕptămânĭ, o furtună îngrozitoare, pusteia grădinele, rĕsturna şi devasta florăriile din acest regat, în cât era aproape imposibil de a se găsi măcar vre-o petală de trandafir sĕlbatec saŭ vre-un caliciŭ de Cactus. Nu, nicĭ măcar o zambilă, nicĭ macar o iasomie, mărgărită, gura-lupuluĭ, lalea, nicĭ chiar în gardurile de mărăcinĭ vre-o ramură de spin înflorită.

Iar întru cât priveşte fluturiĭ, deja de mult timp, vînturile îĭ dusese în ţărĭ necunoscute, unde acuma poate cădeaŭ triştĭ şi morţĭ, iar aripele lor plutind în aer ca şi fulgiĭ ceĭ uşuraticĭ. Aşa că princesa se afla în starea cea maĭ de plâns pe care şi-o poate cine-va închipui; era maĭ palidă de cât toate florile cele maĭ veştede, dintre care numaĭ una dacă ar fi fost ar fi putut să scape pe biata princesă; şi ar fi murit de sigur dacă postul seŭ s'ar fi prelungit maĭ mult, fie chiar numaĭ cu câte-va ore.

Aşa, această princesă era şi de un caracter foarte rĕutăcios, căcĭ chiar în momentele cele maĭ vesele când nimenea nu o putea supăra ca foamea, tot-d'auna se certa cu D-şoarele sale de onoare; dar acuma, vĕ puteţĭ închipui dogenile ce le făcea când intraŭ în camera princiară fără a 'ĭ aduce cea maĭ mică floricică din câmpurĭ saŭ pădurĭ.

II

Am zis,—şi avuĭ dreptate s'o zic,—că că tot regatul era în întristare din cauza morţeĭ celeĭ apropiate a prinţeseĭ. Nimenĭ n'ar fi cunoscut pe regele tatăl eĭ, care atât încărunţise numaĭ în câte-va zile; miniştriĭ, şambelaniĭ, majordomiĭ, îţĭ făcea milă să 'ĭ vezĭ, căcĭ ar fi fost nepoliticos din partea lor, e se arăta veselĭ pe câud şeful statuluĭ era în cea maĭ adâncă supărare.

Dar cea maĭ sinceră, cea maĭ violentă desperare era în inima unuĭ paj! căcĭ, de mult timp el o adora, fără speranţă; ideia că princesa va muri, îl cufunda într'o astfel de stare că ar fi făcut milă chiar tigrilor din pădurĭ, stâncelor din munţĭ dacă ar fi fost acolo pentru a-l vedea. Aceasta,—nu că el ar fi voit să se laude de bunătatea princeseĭ, la din contră, nicĭ un cuvînt n'ar fi în stare să ne arate cruzimile ce dênsa întrebuinţa cu acest tînĕr paj care era în seviciul sĕŭ,—când ofta el, ea râdea, când el se ducea seara la dînsa pentru a-ĭ îndeplini vre-o poruncă, ea nu numaĭ că nu-şĭ întorcea faţa de la dînsul, ceea-ce ar fi fost o pomană, dar îl privea în ochĭ, se aşeza, zicênd-ĭ:

— „Bine, bine, vino, a sosit ora să mĕ culc, scoate-mĭ te rog, ciorapiĭ", şi apoĭ se depărte cu D-şoarele sale, care nu încetaŭ asemenea de a rîde de dînsul, fiind crude asemenea ca şi princesa. Dar ele eraŭ scuzabileĭ căcĭ nu eraŭ iubite de acest sĕrman copil.

Atâta barbarie a princeseĭ nu-l împedica pe dînsul de a fi cel maĭ gingaş dintre amanţĭ; şi dacă cine-va i-ar fi zis că princesa nu era aşa de blândă ca mieiĭ din turmă, el s'ar fi supărat înroşindu-se.

De când vĕzu el că fiica regeluĭ se pierde din zi în zi din cauza furtuneĭ care nimicea florile cu fluturiĭ, numaĭ stătu un moment la îndoială. Alergă în toate părţile regatuluĭ, căutând trandafirĭ, mărgărite, etc. pentru prînzul aceleia pe care o iubea. Dar nu se găseaŭ! Totuşĭ, continuă a căuta.

Cine-va îĭ spuse princeseĭ: „Alteţa voastră ştie că pajul plecat cu speranţa de a vĕ culege un prînz?"

Ea surîse cu dispreţ, părînd că ar mânca cu scârbă florile pe care le va aduce sărmanul copil, şi zicea:

— Ah ce foame mi-e.

Pajul însă, străbătea întreaga ţară în căutarea florilor, el scobora în văĭ şi urca cele maĭ primejdioase vîrfurĭ, cu speranţa că poate ar găsi, între douĕ stâncĭ, aproape de gheţarĭ, floarea misterioasă a Alpilor, mică şi albastră, care ar fi împedicat să moară aceea de care el se îndrăgise. Dar nu, chiar pe cele maĭ înalte vîrfurĭ, în văile cele maĭ adîncĭ, nicĭ o floare! Atât fuse furtuna de înfricoşătoare şi întărîtată; se întoarse înapoĭ după toate sforţările sale cu durerea adîncă a necazuluĭ.

— Prevĕzusem, zise princesa; e într'adevĕr ridicol ca să se încredinţeze la astfel de copiĭ grija persoanelor regale.

III

Atuncĭ tînĕrul paj auzind aceste cuvinte spuse de princesă, simţi inima sa zdrobită şi sfîşiată ca şi acea a uneĭ păsĕrele când vede apropiindu-se vulturul, cu ghiarele sale deschise. Şi fiind că princesa avea îndoită nenorocire şi de a fi prada morţeĭ şi de a nu recunoaşte îngrijirile aceluia ce vroia s'o scape, se hotărî să nu maĭ trăiască, să moară, o dată cu acea pe care o iubea. Aleargă către un izvor apropiat, foarte limpede şi foarte adânc, gata a se arunca într'însul.

Pe marginele apeĭ, după ce încă cu speranţă îşĭ aruncă în zadar privirile ca să vadă dacă nu care cum-va vre un lotus înflorise pe acolo,—căcĭ un lotus ar fi fost de ajuns princeseĭ pentru a-ĭ maĭ potoli foamea,— se apleacă să se arunce. Totuşĭ, stătu la îndoială căcĭ „numaĭ plăcut nu-ĭ să morĭ, când eştĭ încă atât de tînĕr, şi sunt atâtea femeĭ frumoase în lume.

Iĭ veni o idee.

Citise în cărţĭ vechĭ, că un tînĕr, care se oglindise în unda uneĭ apeĭ, devenise floare. Pentru ce o asemenea soartă nu mi-ar fi permis şi mie? Floare, va fi mâncată de princesă, şi decĭ va fi scăpată.

Se aplecă în izvor, şi-şĭ privi chipul, îl privi mult timp, şi se lăsă în fine să cadă.

Şi de abia căzuse în apă, când o Domnişoară de a princeseĭ, care de cât-va timp, se învîrtea şi pîndea pe acolo, culese de pe marginea apeĭ o narcisă, făcută din pej, o narcisă galbenă care de abea înflorise.

Narcisa făcu pe princesă să aştepte mărgărite—fiind-că furtuna trecuse,—înflorind în grădinĭ. Totuşĭ ea fu puţin satisfăcută, şi zicea muşând cu frumoşiĭ sĕĭ dinţĭ petalele care, după cele ce se povestea, era însăşĭ ale pajuluĭ mort pentru dînsa:

— Da! da! trebuie s'o mănânc! Dar într'adevĕr n'a fost tocmaĭ bună nicĭ floarea asta.

Paul Mironescu.

Rectificare

De nişte indivizĭ, puţin scrupuloşĭ, fiind informat că D. C. Ştefănescu, directorul provizoriŭ al şcoaleĭ de arte şi meseriĭ din Ploeştĭ, nu şi-ar fi vĕzênd de şcoală şi, că n'ar fi posedând diplomă de absolvirea uneĭ şcolĭ, pe care informaţiunĭ bazându-mĕ ca venite din izvor sigur, am publicat un articol intitulat: Şcoala de arte şi meseriĭ din Ploeştĭ, în ziarul *Adevĕrul* de la 12 Decembrie 1892. Pentru acuzaţiunile coprinse în numitul articol, D. Ştefănescu, intentându-mĭ proces şi venind înaintea Curţeĭ cu juraţĭ de Ilfov, în ziua de 9 Martie, curent, mi-a dovedit înaintea maĭ multor persoane că posedă diplomă de absolvirea şcoleĭ de meseriĭ din Bucureştĭ; că n'a fost copist la ministerul domenielor, după cum scrisesem eŭ, dar că a fost şef mecanic la o şcoală oare-care din streinătate, la Iaşĭ, etc.

Asemenea, citind regulamentul şcoaleĭ de meseriĭ din Ploeştĭ, m'am convins că D-sale i se cere a preda mecanica şi geometria descriptivă; iar pentru cele-l'alte cursurĭ pe carĭ le atribuiam D-sale sunt profesorĭ.

In ce priveşte concursul ţinut în Decembrie, pentru definitiva ocupare a directoratuluĭ aceleĭ şcoale a obţinut nota media 14—15.

Veracitatea tuturor acestora este confirmată printr'un proces-verbal, semnat de de delegatul Comitetuluĭ permanent de

Prahova, de care, subsemnatul, luând act, am convenit să rectific acuzaţiunile aduse D-lui C. Ştefănescu.

El. Munteanu.

DIFERITE STIRI

DIN ŢARA

Preşedintel Republicei franceze a acordat, compatriotului nostru Dr. D. Critzman *Medalia de Aur*, pentru serviciele aduse cholericilor, ca medic al portului Dunkerque, în vara anului trecut.

De asemenea facultatea de Medicină din Paris, îi a decernat *Medalia de bronz* ca recompensă a tesei sale *Incercări asupra sirongomieliei.*

D-rul Critzman, reţinut la Paris, pentru nişte lucrări importante, se va întoarce în ţară în toamna anului acesta.

*

DIN STRAINATATE

După rapoartele oficiale alegerile din Serbia s'aŭ făcut în toată ţara în o ordine perfectă. Intervenţia puterei armate n'a fost necesară nicăeri. Aserţiunele contrarii, — spun rapoartele, — sunt neîntemeiate. Cei trei deputaţi rad calî carî s'a zis că aŭ fost arestaţi, aŭ fost deţinuţi înainte de a-şi fi pus candidatura.

*

D. Gladstone, şeful cabinetului englez, s'a însănătoşit pe deplin, D-sa a şi luat parte la lucrările Camerei comunelor.

*

File rupte din Album

Acel guvern este mai bun, care învaţă pe popor să se guverneze el pe sine însu-şi.

Gothe

*

Eŭ cunosc pe cine-va, care are mai multă minte de cât Napoleon, de cât Voltaire şi de cât toţi miniştrii ce aŭ existat, există şi vor exista; şi acest cineva este: *Opinia publică.*

Talleyrand

*

Parizianii aŭ respectul morţilor; acest sentiment îi dispensă de a respecta pe cei vii.

A. Tournier

*

Până la 40 de ani femeea îşi face talia pentru rochiile sale. După 40 de ani îşi face rochiile pentru talia sa. Nu am încă 40 de ani.

Augustine Brohan
(4 Noembrie 1861)

* * *

Un ultim cuvênt

— *De ce bei atâta? frate dragă!*
— *Beaŭ şi eŭ! ce să fac?...... ca să-mi înec necazurile.....*
— *Şi izbuteşti?*
— *Aşi!..... de geaba..... necazurile ale dracului ştiŭ să înoate!....*

Verdictul în procesul Panama

PARIS, 9 Martie. — *Juriul a dat un verdict afirmativ în privinţa D-lor Blondin, de Lesseps şi Baihaut şi negativ în privinţa D-lor Fontan, Sans Le-Roy, Beral, Dugué de la Fauconnerie, Gabron şi Antonin Proust. D-nii de Lesseps şi Blondin aŭ obţinût circumstanţe atenuante.*

Curtea a condamnat pe D. de Lesseps la un an de închisoare; pe D. Blondin la doui ani; pe D. Baihaut la cinci ani închisoare, la degradare civică şi la 750,000 franci amendă. D-nii Baihaut, Blondin şi de Lesseps aŭ mai fost condamnaţi la daune interese, ce se vor fixa ulterior, si la plata celor 375 mil franci D-lui Monchicourt, lichidatorul companiei Panama. Cei l'alţi şase acuzaţi aŭ fost achitaţi.

Inainte de a se pronunţa verdictul, D. de Lesseps a pronunţat câte-va cuvinte asupra tatălui sĕŭ. Pe urmă a afirmat că tot-d'auna şi-a făcut datoria. El a rugat juriul să-şi amintească că dacă a cedat oare căror recomandaţiuni, a fost că trebuia să se gândească la miile de subscriitori. D. de Lesseps a adăogat: *„Ştiŭ că acest moment este suprem, că voiţi să cunoaşteţi tot adevĕrul. Mi-am consultat conştiinţa; am căutat să-mi aduc aminte dacă nu am făcut vre-o greşală, dacă nu mai am să descoper ceva. Ei bine, pentru ultima oară afirm că am spus tot adevĕrul.“*

Aceste cuvinte pronunţate cu o voce emoţionată, aŭ produs o vie impresiune.

Buletin atmosferic

Institutul Meteorologic

Bucureşti 10 Martie s. n. 1893.

Inălţimea Barometrică la 0° 759.1
Temperatura aerului . . . —2°.0
Vîntul . . . . liniştit
Starea cerului . . . . senin
Temperatura maximă de eri . . . + 4°
„ „ de astăzi . + 6°
„ la noi a variat între +7° şi — 11°

Eri vreme frumoasă toată ziua, zapada se topeşte foarte repede. Astă noapte îngheţ. Termometrul s'a coborît până la —6° A plouat saŭ a nins în următoarele localităţi din ţară: Mihăileni 0.9 mm, Dorohoi 1.1 mm, T. Ocna 1.3 mm, Mizil 3.6 mm, Câmpina 1.3 mm, Tîrgovişte 0.6 mm, Piteşti 1.5 mm, Slatina Olt 0.9 mm, T. Măgurele port 6.2 mm, Găeşti 1.7 mm, Giurgiu port 11.4 mm, Bucureşti 1.0 m, Călimăneşti 4.0 m, Sinaia 4.0 m, Ruşi de Vede 5 m.m.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţei de la 9 Martie 1893

D. C. Dobrescu-Argeş şi Krupenschy depun nişte petiţiunî.

D. Beloiŭ anunţă o interpelare relativ la nevinderea în loturî a domeniului Brăilei.

D. N. Fleva cere dosarul exproprierilor pentru construcţia liniei Piteşti-Curtea de Argeş.

D. C. C. Dobrescu-Prahova cere din noŭ dosarele relativ la ancheta făcută la Sf. Spiridon din Iaşi.

— Se intră în ordinea zilei.

D. C. C. Arion, raportor, dă lectură raportului general al bugetului.

D. N. Fleva protestă că raportorul nu citeşte întreg raportul şi declară că nu va lua parte la discuţie,

(D. Fleva părăseşte adunarea).

D. A. Stolojan în cestiune prealabilă cere o amânare de două zile pentru ca şi minoritatea să ia cunoştinţă de buget.

D. C. C. Arion respunde D-lui Stolojan că nu se poate amâna, căci bugetul s'a împărţit sunt 5 zile.

Discuţia se închide.

Scandalul

Se începe discuţia generală.

D. Em. Porumbaru începe a ceti partea necitită de raportor.

D. General Manu: nu aveţi dreptul a ceti.

D. Al. Lahovari: închiderea discuţiei (mare zgomot)

D. Jean Leca: la ordine D-le Lahovary.

D. Em. Porumbaru, ceteşte din noŭ. (Majoritatea face un zgomot infernal).

D. General Manu, D-le Porumbaru, dacă vĕ opuneţi autorităţei preşedenţiale, voiŭ să fie respectate. Intr'o Cameră conservatoare nu se bate joc de parlamentarism.

D. Porumbaru citeşte. (*Mare zgomot, vociferări*).

D. General Manu suspend şedinţa. (*D. Porumbaru se retrage protestând).*

La redeschidere se dă cuvintul.

D. C. Dorbescu-Argeş într'un lung discurs spune că nu se face în de ajuns pentru ţărani.

— Şedinţa se ridică la orele 5.

Şedinţa de la 10 Martie 1893

Şedinţa se deschide la ora 1.45 sub presindenţia D-lui General Manu.

Prezenţi 92 deputaţi.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. Maior Pruncu cere guvernului să presinte Camerelor un proiec de lege pentru modificarea legei licenţelor, înlocuindu-se taxa fixă actuală prin o taxă de decalitru.

D. M. Ghermani declară că e în contra modulul de a vedea al D-lui maior Pruncu în această materie. D-sa a lămurit acum trei saŭ patru ani motivele care îl fac să nu primească înlocuirea taxei fixe asupra licenţelor prin o taxă pe decalitru,—şi nu şi-a schimbat întru nimic opiniile D-sale.

Se începe discuţia generală asupra bugetului.

D. N. Fleva are cuvîntul. D-sa zice că budgetul exerciţiului acestuia n'a fost prezentat Camerei în condiţiunile cerute de Constituţie. Apoi intră în discuţia budgetului, criticând de la început raportul D-lui Arion.

SENATUL

Urmarea şedinţei de la 9 Martie 1893

D. Tache Ionescu depune proiectul de lege pentru îmbunătăţirea soartei clerului,

Se votează apoi mai multe petiţiuni şi indigenate.

Şedinţa de la 10 Martie 1893

Se deschide şedinţa la ora 3.

Preşedenţia D-lui Gh. Cantacuzino.

Prezenţi 79 senatori.

Se fac formalităţile obicinuite.

Se pune la vot trei naturalizări rĕmase nule de ieri.

Ultime Informaţii

Ducele şi Ducesa de Edinbourg şi-aŭ fixat venirea lor în ţară prin luna Iulie.

Ducele şi Ducesa vor sta două luni în Sinaia şi apoi vor merge împreună cu principele Ferdinand şi principesa Maria la Petersburg.

Principele Ferdinand va asista la marea revistă militară ce se face în fiecare an la Krasnoe-Selo în presenţa Ţarului.

Principele Ferdinand va sta vr'o cinci zile în Petersburg.

D. Aristid Pascal, decanul facultăţii de drept, se va retrage la 1 Septembre la pensie.

Succesorul sĕŭ va fi pobabil D. Danieleanu.

Imediat după botarea bugetelor, D. C. Olănescu va presinta un proiect de credit de aproape 100 milioane pentru construirea liniilor R.-Vîlcea-Călimăneşt,-T. Roşu şi Moineştî-Palanca.

Lucrările de construire se vor începe la 1 Maiŭ.

Din prostiile *Independenţei.*

In numĕrul sĕŭ de aseară *L'Indépendance Roumaine* anunţă, că ministrul instrucţiei va trimite doui profesori prin strĕinătate ca că studieze modul cum va urma să fie aplicată viitoarea lege a învĕţămîntului.

Oficiosul din strada Clemenţei se vedei că a uitat data numĕrului sĕŭ de ieri, căci asemeni absurdităţi numai la 1 Aprilie se pot comite.

Aseară a avut loc la institutul *Şcoala Nouă* de sub direcţiunea D-nei Lucreţia S. Negoescu serata literară muzicală dată de elevele acestui institut.

S'aŭ distins la partea literară D-rele El. Plesnilă, El. Duca, T. Cecropide, Lucreţia Mitescu, etc.; iar la partea muzicală D-rele Ortensia Chiciu, Al. Scărlătescu, etc.

A asistat multă şi distinsă lume.

După representaţie, dans.

Serbarea a durat până la orele 4 dimineaţa.

Popescu saŭ Deşliŭ? Cine din aceşti doui va fi prefectul Prahovei?

Nea Istrate Negulescu va fi ras pe ziua de 1 Aprilie. Deputatul Popescu este susţinut de D. Iorgu Cantacuzino şi de Al. Lahovary; iar deputatul Costică Deşliŭ de fratele sĕŭ Mişu, secretar general al ministerului de interne şi pe sub mână şi de D. Lascar Catargiu.

Cine va triumfa? Ghicî ghicitoarea mea.

Primim din Berlin următoarea telegramă:

BERLIN, 9 Martie. — Reichstagul a aprobat provizoriul vamal cu România şi Spania.

D. Marschall, secretar de stat a declarat că fiind stabilită în principiŭ înţelegerea cu România, a cerut consiliului federal prelungirea provizoriului.

Noua societate de tramway a prelungit liniile sale din Calea Rahovei prin strada 11 Iunie până la gara Filaret şi de la Hotel de France prin strada Carol, Calea Şerban-Voda şi până aproape de Bulevardul Usinei.

Aceste linii vor fi deschise în Aprilie.

Sabina Segal
M. Con Drăcşăneanu
Logodiţi
In locul orî cărei invitaţiunî
Vaslui — *Iaşi*

Ultime telegrame

— *Reichstag.* In timpul discuţiunei asupra fondurilor imperiului, D. Ahlwardt a declarat că posedă acte, dintre care unele iscălite de ministrul finanţelor şi de mai mulţi deputaţi, prin care se probează că s'aŭ petrecut lucrurî urîte în dosul culiselor şi aŭ atins fondurile invalizilor în mod simţitor.

D. Maltzahn, secretar de stat, a rĕspuns în mod categoric alegaţiunilor D-lui Ahlwardt, care sunt contrarii adevĕrului.

Reichstagul a primit propunerea de a se amâna şedinţa pentru a da timp D-lui Ahlwardt ca să presinte chiar mâine actele ce pretinde că posedă.

MUNICH, 9 Martie. — Marele duce de Hessa a sosit. La gară a fost primit de Regentul şi de toţi miniştri. Primirea a fost foarte cordială.

ATENA, 9 Martie (*Ruteter*). Se asigură că negocierile pentru împrumut iaŭ în curs favorabil; rezultatul va fi cunoscut probabil peste câte-va zile.

BERLIN, 9 Martie. — D. Fusangel, redactorul ultramontan cunoscut a fost ales deputat la alegerea suplementară din Olpe-Meschede contra D-lui Bocse, candidatul oficial al centrului.

TEATRE-CONCERTE

10 Martie

Teatrul National. — Mâine seară se vor juca piesele: *Comedie şi tragedie, Negustorul din Veneţia şi Despot-Vodă,*

Teatrul Dacia. — Mâine seară se va juca *Mam'zelle Nitouche.*

Teatrul Bulevard — Diseară operetă din Craiova va juca *Micado.*

Teatru Karageorgevici. — In fie-care seară representaţii variate.

Colosseul Oppler. — In fie-care seară representaţii variate.

Circul Sidoli. — In fie-care seară Representaţii variatd.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcţia D-lui Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Naţională.*

Societatea Geografica Româna

Conform art. 13 din statutele societăţei, în numele Comitetului aŭ onoare a convoca pe toţi Domnii societari a se întruni în adunare generală obligatorie la 13, 14 şi 15 Martie 1893 la 8 jum. sara, în sala de şedinţă a Senatului.

Programa lucrărilor

In ziua de 15 Martie, 8 jum. ore seara

1. Darea de seamă anuală a D-lui secretar general *George I. Lahovary.*
2. D. *Stefănescu Grigore,* Patru zile la castelul Rüshmor, în Anglia.
3. D. *Theodorescu Dim. G.,* Cronica din Nürnberg.
4. D. *Tocilescu Grigore,* Valurile Romane din Dobrogia.

In ziua de 14 Martie 8 jum. ore seara

1. Raportul asupra lucrărilor puse la concurs (patru elaborate).
2. D. *Ionescu Gion,* Dacia Caterinei II.
3. *Burada Teodor,* O călătorie la românii din Bithinia (Asia mică).
4. D. *Kiru,* Rectificarea cursului rîurilor mari ale ţării.

In ziua de 15 Martie 8 jum. ore seara

1. D. *Racian I.,* Geografia economică a României.
2. D. *Dimitrescu Agraru* (Ploeşti), Dealul mare şi viţa americană.
3. Presentarea şi aprobarea socotelelor pe anul 1892.
4. Votarea budgetului pe 1893.
5. Votarea mai multor propuneri a Comitetului şi votarea de noui membrii.

Vice-preşedinţi, **General G. Manu**, **General C. Barozzi**

Secretar-general, *George I. Lahovary*

NB. Tribunele şi lojile din sala Senatului sunt la disposiţia publicului, care ar dori să asiste la aceste conferinţe.

Publicaţiune

In ziua de 21 (douĕ zeci şi una) Martie, anul curent 1893, urmând a se vinde prin licitaţiune publică toţi popuşoii de pe moşia Paşcani din districtul Suceava, aproximativ 50 vagoane de recoltă 1891 şi una sută zece vagoane aproximativ din recolta anului 1892, subsemnatul N Gane, numit gerante al averei remasă în urma def. colonel Eugeniŭ Alcaz, prin decisiunea Curţei de Apel din Iaşi sec. II No. 257 din 13 Februar a. c. în executarea dispoziţiunilor menţionatei decisiuni, public spre cunoştinţa generală vênzarea acestor popuşoi prin licitaţiune publică care va avea loc la casa proprietăţei de pe moşia Paşcani la orele 12 din zi.

Amatorii pentru a fi admişi la concurenţa vor depune o garanţie provizorie de 10,000 (zece mii lei) în numerar, efecte de ale Statului 5 la sută ale Creditului Fonciar, după cursul zilei, care se va reţine după adjudecare în comptul avansului ce cumpărătorul e dator a face conf. art. 8 din condiţiuni.

Condiţiunile vînzărei acestor popuşoi se află depuse la Grefa Trib. Suceava, la casa proprietăţei din Paşcani şi la domiciliul subscrisului, în Iaşi strada Butu No. 20 şi se pot vedea de amatori în toate zilele de la orele 12 până la 6 p. merid.

Nici o supralicitare la această vînzare nu va mai avea loc.

Persoana asupra căreia se va adjudeca definitiv acesti popuşoi va depune imediat partea din preţ fixată la art. 8 din Contract, la din contra garanţia de 10,000 (zece mii lei) arătate la punctul unul din această publicaţiune, va fi în mod definitiv şi irevocabil perdută de cumpărător în folosul vînzătorilor.

Proba acestor popuşoi se află depusă la Primăria de Paşcani şi la casa proprietăţei unde amatorii o pot vedea în ori ce zi lucrătoare.

Licitaţiunea se va începe de la preţul ce se va fixa de subscrisul în ziua licitaţiunei.

Vênzarea se va face în prezenţa moştenitorilor defunctului colonel Eugen Alcaz, care vor bine-voi să asiste în persoană saŭ prin procuratori legali şi cărora prin această publicaţiune, li se face cunoscut ziua arătată mai sus de douĕ-zeci şi una Martie corent, fixată pentru această vênzare.

Contractul definitiv de vindere-cumpărare se va subscrie de cumpărător şi gerante în ziua chiar a adjudecărei definitive iar taxele de timbrare vor fi jumĕtate pe seama proprietăţei şi jumĕtate pe acea a cumpărătorului.

Gerante, **N. Gane,** prin procurator
Theodor, avocat.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 10 Martie 1893.	Florinî
Napoleonul	9.645
Imperialul	—
Livra turcească	10.86
Arg. C. Pap	100—
Rubla	127.25
Anstalt	350 15
Renta perp. austr	98.80
aur „	117.10
aur ungară	115.70
argint austr.	98.70
Schimb asupra Londreî	121.50
„ „ Parisuluî	48.30
„ „ Berlinuluî	59.52
„ „ Amsterdam	100.50
„ „ Belgieî	48.22
„ „ Italieî	46.20
Tendinţă	

Bursa din Berlin

De la 10 Martie 1893	Mărcî
Napoleonul	16.26
Renta R. aur 5%	97.90
C. F. R. „	84.60
R. aur %.	84.50
Imprum. municipal Bucureştî	97.80
Rubla	215.—
Disconto	192.40
Schimb asupra Londreî	20.335
„ „ Parisuluî	80.95
„ „ Amsterdam	168.40
„ „ Vieneî	167.45
„ „ Belgieî	80.85
„ „ Italieî	77·45
Tendinţă	—

Bursa din Paris

De la 10 Martie 1893.	Francî
Renta franc. 4½ la sută	106.—
„ „ 3 „ „	96 75
„ R. aur 5 „ „	85.25
„ Italiană	93.10
„ Ungară 5	96.93
Ext. Esp	65.78
Imprum. grecesc.	357.—
Bancă otomană	590.—
Datoria unif. Egipt	505 62
Loturî turceştî	93.37
Cec asupra Londreî	25.165
Schimb asupra Vieneî	205.25
„ „ Amsterdam	205.81
„ „ Berlinuluî	121.81
„ „ Belgieî	5/32
„ „ Italieî	3 13/16
Tendinţă	—

Bursa din Londra

De la 10 Martie 1893.	L. St.
Noul com. englez	98 1/8
Banca română	6 3/4
Schimbul asupra Parisuluî	25.33
„ „ Berlin.	20.56
„ „ Amstedarm	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 10 Martie 1893.	Francî
Renta franc 3%	96.47
italiană	93.05
Banca otomană	586.25
Tendinţă	—

Bursa din Francfort

De la 10 Martie 1893	Mărcî
Renta R. aur 5%	98.50
„ „ „ 4%	84.50

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieî, 24